

Grundstainspruk

Grondsteenspreuk, Rudolf Steiner – (In het Gronings door Ivar Römer)*

I.

Minskenzail!
Doe leefst in dien arms en bairn,
Dij die deur de roemtewereld
In 't geestzeewezn draogen:
Oef'n **Geest-herinnern**
In zailedaipten,
Woar in 't waârkn'd
Wereldschepper-zain
Dien aigen Ik
In 't Godes-Ik
Wezend wurdt;
En doe zalst waarlijk **leeb'm**
In minsken-wereld-weez'n.

Denn es wârkt dien Voader-geest von boobm
In werelddaiptn zain-verwekkend:
Joe kracht'n-geest'n
Loat uut de hoogt'n klink'n,
Wat in daipt'n zien echo vindt;
Ditte sprekt:
Oet 't göddelijke wurdt de minskhied weeznd.
Dat heurn de geest'n in oost, west, noord, zuud:
Minsken meug'n 't heurn.

II.

Minskenzail!
Doe leefst in dien longn-hartnslag,
Dij die deur 't tiednritme
In dien aigen zailnweeznvuil'n laidt:
Oef'n **Geest-Bezinnen (prakesoiren)**
In zaille-eebmwicht,
Woar die golbmde
Wereld-word'nde-doaden
Dien aigen Ik
Mit 't wereld-Ik
Verainn;
En doe zalst waarlijk **vuil'n**
In minsken-zailn-wark'n.

Denn es wârkt Christus-wil in omtrek
In die wereldritmn zailn-begnoadnd:
Joe löcht-geest'n
Laot oet 't oosten aanvuurn,
Wat zich oet 't westen vörm't;
Ditte sprekt:
In Christus wirdt leebm de dood.
Dat heurn de geest'n in oost, west, noord, zuud:
Minsken meug'n 't heurn.

III.

Minskenzail!
Doe leefst in dien rustende heufd,
Dij die oet eeuwighiedsgrund'n
De wereldgedacht'n ontsloet:
Oef'n **Geest-schouw'n**
In gedacht'n rust,
Woar die eeuwige god'ndoel'n
Löcht van 't woarld-weez'n
Aon dien aigen ik
Veur 'n vraai will'n
Schenk'n;
En doe zalst waarlijk **denk'n**
In minsken-geest's-grond'n.

Denn es waark'n die geest's wereldgedacht'n
In 't wereldweez'n om licht-smeeek'nd:
Joe zailngeest'n
Laot oet 't daipt'n vraag'n,
Wat in hoogt'n verheurd wurdt:
Ditte sprekt:
In Geest's wereldgedacht'n ontwoakt die zaille.
Dat heurn de geest'n in oost, west, noord, zuud:
Minsken meug'n 't heurn.

IV.

In tied'nwending
Trad 't wereld-geest's-löcht
In die aordse weeznsstroom;
Nacht-Duustr
Was oetwaarkt;
Daghelders löcht
Straalde op in minskenzailn;
Löcht,
Dat verwaarmt
Die aorm herdershart'n;
Löcht,
Das verlöcht
Die wieze keunenkskopm.

Göd'lijk löcht,
Christus zunne,
Verwaarm
Oans hartn;
Verlöcht
Oanse heufd'n;
Dat goud wurde,
Wat wie
Oet hart'n grund'n,
Wat wie
Oet kopm
Mit doul in zicht laid'n will'n.

* Werkvertaling. (als bijdrage ook aan de groningsse volksziel). – Suggesties voor verbeteringen: Ivar.romer@home.nl